

Barcelona 23- Novembre 1971. F

Estimat germà: Notícies meves per fi. Venias, després de marxar tu de Madrid varem agafar un còstipat molt fort i després es veu que al fer una baixa de defenses va atacar-me la meua columna vertebral i desde llavors que estic malalta. Ja feia però un parell de mesos que a dia veritat sentia molesties al coll i per la matinada tenia un dolor de cap molt fort amb mareig, però anava aguantant amb algun analgèsic; però es veu que com el dia després del repèdit va posar-se malament i he tingut de fer llet estirada i amb poca medicació. Avui es el primer dia que em trobo molt millor i ja puc estar ratell sentada per lo que aprofito escriure i també com aquest mati Pau que no podia demorar més fer unes gestions a San Carles ha marxat i jo estic aquí aprofitant fer carta llarga i amb tranquil·litat i claretat.

Suposo que el líquid per el cabell seria el que veia Priscilla. El venien a la mateixa peluqueria.

Si li va bé ja en comprare més com en vulguis.

Avans d'air varem rebre carta seva escrita en perfecte castellà. És molt gentil.

Estic ilusionada de que vinguis per la primavera i en parlem amb Pau. Si vers sol estaries en tot a casa, i si vers amb Priscilla, podries dormir i esmorzar prop de casa (mes llums i no es car) i menjar amb

nosaltres a casa. ja ens parlarem mes endavant. Et
sembla bé?

Ara de la noticia familiar =
Aquest istiu, no sabem per quin motiu Sofia es porta-
ba molt malament amb nosaltres, mes ben dit mala-
ment no es la paraula, desalent qrollera ineducada
retinent. Evitava venens, estar prop nostre, fer con-
versa fins a l'ephem que era tant sorprenent que
teniem que degut a la seva gran amargament se
li avia alterat el sistema nervios. Nosaltres pensant
lo ultim teniem una paciencia de sants. Per fi un
dia en dir el nebot Albert, que te de parlar nos. Ens
explica que Sofia els va dir que estava molt disgusta-
da amb nosaltres, doncs sabia la nostra situacio
matrimonial i que ens aviem portat malament
de no dirli, que ~~se~~ a lo que ell sabia li expliqués
i que a lo millor un dia li vindrien a discutir la
herencia etc etc. Varem deixar pasar dies sense dir res
(ja estabem a Barcelona tots). ella no telefonaba ni la
veiem. Uns dies avans de empendre el viatge cap a
Lein, Salamanca etc amb els amics Oriols Pau va
dirli que teniem que marxar i que avans voliem par-
larli. Va venir i son Pare li va dir que el nebot lens
avia tramés les seves queixes. Li va dir, que no aviem
regut mai necessari dirli res, doncs era filla nostra
tan normal com els altres i que ^{avies} ~~se~~ com els Naques
amb la autenticia moneda varem devaluarla, aipis també

varen anul·lar lo nostre ~~fit~~ ^{fit} durant la guerra. Que
ell era l'únic de llegir i béns, que jo com a dona
i ella com a filla erem els seus herens, i que les
coses estaven totes ben arreglades. Desde llavors crec
i no m'equivoico que va sentirse tranquila, al saber
que ningú podia discutirli la herencia, el seu fons o
el de Arturo era aquest. Els fills son terriblement equi-
les. Francament quan desde ja 34 anys ho han accep-
tat tot-hom ja ens ha vingut tan de nou que fos
precisament ella, la que ho poses al viu, i la seva
reaccio, doncs a la seva edad ser i plena de fills no
sense meditar. Com sempre ha estat minada cuida-
da i tot ho ha tingut, ens ha fet l'anima.

No saps quin estiu em pasat de histos i preocupats
ora sembla que tot es calma i el temps no pasara
en va. Aquest ^{meu} pero no va felicitarme per al meu sant
ni el dia de la madre, pero jo li varesg enviar al
seu 30 deembre pasat un gran regal, perquè veges la
diferencia de pare i fill. Aquests dies que estic ma-
lalta val a dir que torna a portarse normal ha
vingut casi cada dia m'ha portat revistes, uns
dolços, i aix va dirme al marchar Pam que si volia
viudria a domin ^{vues die anni} per ferme companyia. Com veus això
ha millorat i m'estic contenta, lo pasat era fran-
cament amarrada. Com veus quan no son naps
son cols, com deien els vells d'avans. T'envio el
retall de diari. No esta ben descuit. No veus?

Jo no se si t'he dit en carta que de Mallorca Casa Bonet vauig rebre una factura de una manteloria amb 1 dolar i $\frac{1}{2}$ dintra (que et guardo). Si vols la envies. No recordo si el vauig dir que he cobrat de la Vanguardia el 7 de Octubre pasat 45.000 pts i les vauig ingressar al teu compte; si et semella a final de Decembre unia' altre vegada a cobrar.

Recala a Pusella (li escriu) i per a tu una ben forta abraçada de la teua germana que molt t'estima

~~Operu~~
59
310
1.10.71
4
6

6.12.71